

נצור לשונך! / תהילה שטרנברג

"אני מצטער, באמת שלא התכוונתי, אייל בבקשה תסלח לי!"
"איזה מין חבר אתה? ביקשתי ממך לא לגלות שאנחנו עושים יום הולדת הפתעה לאח שלי, ופתאום איכשהו חצי כיתה יודעת, ואיכשהו זה נודע גם לאחי התאום. איך זה נודע להם?"
"סתם ככה, זאת אומרת לא ממש סתם. יכול להיות שאמרתי משהו שמזהה הם הבינו שיש לו יום הולדת הפתעה, וזה התגלגל אליי, בקיצור... כן. אני גיליתי להם."
"ידעת!" אמר אייל בטון מנצח.
"מה כבר קרה?" שאל גלעד, "בסך הכול דיברתי על יום הולדת, לא אמרתי שום דבר רע, זה סתם דיבור."
"אבל ההפתעה נהרסה! אי אפשר לסמוך עלייך, גלעד!"
"לא, לא! זה לא יקרה שוב. באמת שאפשר לסמוך עליי."
"נחיה ונראה", אמר אייל, הסתובב בהפגנתיות ופנה לדרכו.
גלעד התיישב בכבוד על הגדר. "אויש", מלמל לעצמו, "למה דיברתי?! עכשיו אייל כועס עליי, והחברים שלי חושבים שאני לא יודע לשמור סוד. מה חשבת לעצמי?"

"כנראה שלא חשבת מספיק לפני שדברתי!"

גלעד נבהל, הוא לא ראה אף אחד שמדבר אתו, אבל הוא שמע את זה, בוודאות. "מי זה?" לחש גלעד בחשש.
"אל תיבהל", השיב הקול, "הסתכל פה, על הפרח האדום, זה אני."
גלעד התקרב אל הפרח, ושפשף עיניו כלא מאמין "אתה גמד?"
"כן", השיב הגמד, "בכבודי ובעצמי! אני הגמד פיט. נעים מאד!" הוא אמר והושיט את ידו הזעירה אל עבר הגלעד.
"נעים מאד!" השיב גלעד, והושיט את הזרת שלו בחזרה אל הגמד.
"ובכן" פתח הגמד "נחזור לענייננו. אמרתי שלא חשבת מספיק לפני שדיברתי!"
"מאיפה אתה יודע?" התרגז גלעד.
"פשוט מאד", השיב הגמד, "מכיוון שאם היית חושב, לא היית מגלה את הסוד של אייל."
"אתה צודק", אמר גלעד והשפיל את עיניו, "אני לא רוצה שזה יהיה ככה."
"מצוין!" אמר הגמד, "בשביל זה אני כאן!"
"בשביל מה?" שאל גלעד.
"בשביל שהדברים יהיו אחרת."
"איך אחרת?" התעקש גלעד.
"ס-ב-ל-נ-ו-ת!" אמר הגמד ונעלם.

גלעד הלך הביתה, ובדרך הוא עבר במכולת. הוא רצה לקנות קרמבו, והוציא שקל מכיסו. המוכר חייך אליו ואמר לו:
"ילד, קרמבו עולה שני שקלים, התבלבלת... לא נורא! תגדל קצת ותחזור אליי..."
גלעד התרגז, הבדיחה הזאת לא הצחיקה אותו. הוא מיהר הביתה ורצה להתקשר לשי לספר לו איזה מוכר לא נחמד יש במכולת. "שי בטח יתעצב כמוני" חשב גלעד. גלעד חייג לשי. שי ענה לטלפון.
"תשמע שי! אתה לא תאמין..."

גלעד לא הספיק לסיים את המשפט, ולפתע ראה על הטלפון את פיט הגמד. פיט החזיק בידו מראה קטנה.
"גלעד", לחש פיט הגמד, "בוא תראה מה יקרה למוכר אם תספר לשי שהוא לא נחמד."
גלעד התבונן במראה הוא ראה את המוכר עצוב: "הרבה ילדים הפסיקו לקנות אצלי, אני לא מבין למה.
ראיתי אותם עוברים ליד המכולת ומתלחששים, זה מצער אותי.
אני מאוד משתדל להיות נחמד אליהם וגם להתבדח אתם."
"גלעד? אתה שומע אותי" שאל שי מעברו השני של הקו.
"אההה, כן" השיב גלעד בהיסוס.
"למה אני לא אאמין?" דחק בו שי.

אתר תנועת אריאל www.tarel.co.il מרכז הפעולות והצ'ופרים המקוון

גלעד לא רצה לפגוע בפרנסה של המוכר ואמר:
"אהה... אתה לא תאמין... ש... ש... אני לא מגלה יותר סודות".
"כן, בטח", ענה שי, "נחיה ונראה".
גלעד סגר את הטלפון, הוא שמח שהוא לא דיבר על המוכר אבל הוא היה עצוב ששי לא כל כך סומך עליו.
"אל תדאג", אמר פיט, "אם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן. ס-ב-ל-נ-ו-ת!"
למחרת החזיר המורה זכריהו מבחנים בתורה. גלעד דווקא קיבל ציון טוב אבל הוא ראה (בטעות!) ששי, שישב לפניו, קיבל 40.
"לא יכול להיות" מלמל גלעד. "מה לא יכול להיות?" שאל יוסי שיושב לידו. "לא יכול להיות ש..."
פתאום גלעד ראה את פיט יושב על הקלמר שלו. "מה אתה עושה פה?" לחש גלעד.
"באתי להראות לך מה יקרה אם תספר ששי קיבל 40 במבחן. הסתכל במראה". גלעד הסתכל במראה וראה את שי נעלב. "אתה יודע, גלעד, כמה ביישת אותי לפני כולם? ידעתי שאי אפשר לסמוך עלייך! בשביל מה אתה צריך לספר לאחרים כמה קיבלתי במבחן?"
גלעד השתתק. יוסי הניח יד על כתפו של גלעד. "גלעד, הכול בסדר? למה אתה לא עונה לי?"
"כן", השיב גלעד, "הכול בסדר".
"מה לא יכול להיות?" הקשה יוסי.
"לא יכול להיות... ענה גלעד, "לא יכול להיות שיש גמדים". "אתה צודק", אמר יוסי, "אבל למה זה קשור?"
"לא חשוב", אמר גלעד ויצא להפסקה.

כך חלפו עברו הימים, וגלעד הפסיק לנסות לדבר דברים לא טובים על אנשים, הוא פשוט ידע שברגע שהוא יפתח את פיו, פיט יופיע. למען האמת, גלעד כבר קצת התבייש שפיט מבקר אצלו כל כך הרבה פעמים ביום, אז הוא התאמץ מאד לא לפטפט יותר מדי.

יום אחד בהפסקת עשר כשגלעד יצא לשחק כדורגל, פיט הופיע בלי כל סיבה מוקדמת.
"אבל לא אמרתי כלום" הצטדק גלעד.
"אני יודע, אני יודע" חייך פיט, "רציתי להיפרד ממך, אתה כבר לא צריך אותי יותר".
"אבל איך אני אסתדר בלעדיך?" נבהל גלעד, "מי יזכיר לי לא להגיד דברים לא טובים?"
"אתה!" השיב פיט. "לפני שאתה פותח את הפה לדבר על מישהו אחר, תעצור רגע ותחשוב על הגמד פיט ועל פטפוטים והאם מה שאתה אומר הוא שבח או גנאי, והאם הוא יועיל או יזיק. אני סומך עלייך".
"היי, גלעד! מה אתה עומד שם כמו פסל? בוא לשחק אתנו כדורגל!" קרא לעברו אייל.
גלעד מיהר אל עבר אייל, "אתה יודע?" לחש לו אייל כשהתקרב אליו.
"שינינו לגמרי את כל תכנית יום ההולדת לאחי. הוא לא יידע כלום".
"מה אתה אומר?" הגיב גלעד, "זזה סוד?" המשך ושאל.
"סוד כמוס", קרץ אייל.
"אל תדאג, אתה יכול לסמוך עליי, אני נזהר בדבריי!" אמר גלעד בגאווה.
"רואים עלייך", חייך אייל.
"רואים ושומעים..." לחש פיט ונעלם.